O neupravičenem gospodarju in kraljevi gostiji Mt 22,1-14

216 O neupravičenem gospodarju

1 Simon Juda je rekel: »O Gospod in Mojster, v tem kosu ni nič več krivega, toda še dva koščka mi nista jasna; zaupam v Tvojo ljubezen in milost, da se bosta tudi ta dva zravnala sama od sebe.«
2 Jaz sem rekel: »Vsaj omeni Mi ju!«
3 Simon Juda je rekel: »O Gospod in Mojster, skoraj ni vredno omenjati, toda če že hočeš: to sta Tvoja pohvala nezvestega gospodarja in odslovitev gosta s pojedine zato, ker ni nosil slovesnega oblačila. Kajti pri tem ne razumem dveh stvari: prvič, kako in kje so se vsi gostje, ki so jih služabniki gostitelja prestregli ob ograjah in ulicah in jih prignali k slovesnemu obedu, oskrbeli s primernimi slovesnimi oblačili, in drugič, zakaj so ubogega hudiča, ki so ga služabniki gostitelja tudi prignali na slovesen obed, pozneje vrgli ven, ker ni imel slovesnega oblačila? Glej, o Gospod in Mojster, ta, ki so ga vrgli ven, in Tvoja pohvala neupravičenega gostitelja sta zame krivini, ki mi ju še ni uspelo zravnati.«
4 Jaz sem rekel: »Ali vam tedaj nisem rekel: ‘Tudi vi storite tako kakor neupravičen gospodar in si z neupravičenim mamonom zbirajte prijatelje, pa vas bodo nekoč, ko boste brez prebivališča, sprejeli v svoja nebeška prebivališča.’
5 Da bi ti, Simon Juda, to prav razumel, Mi prisluhni, toda z obema ušesoma hkrati, da pri drugem ušesu spet ne uide, kar je šlo pri prvem noter, in se bo tako ohranilo v tvojem srcu. Glej, vsak zemeljsko bogat človek, ki ima veliko več blaga in denarja, kot ga potrebuje za zemeljsko preživetje, je v primerjavi z Menoj, ki sem edini pravi posestnik, zmeraj bolj ali manj neupravičen gospodar, in lastnina, ki jo imenuje svojo, je skupno vzeto neupravičen mamon.
6 Če pa je kdo svoje neupravičeno bogastvo vsaj bogato razdelil revnim, si je - ko mu bo narava njegovih bolezni, ki so Moje odposlanke, jasno in razločno sporočila: ‘Pravi gospodar teh posesti je zelo proti tvojemu neupravičenemu vedenju, in v prihodnje ne boš več upravnik’ - z obdarovanjem številnih revnih pridobil prijatelje, in ko bo nato kmalu gol in zapuščen prišel k njim v Moje kraljestvo, se ga bodo ti usmilili in mu bogato poplačali dobro delo, ki jim ga je storil.
7 Kajti glej, ko sem ustvaril svet, nisem postavil mejnikov, zemlje nisem odmerjal z vrvicami in tako tudi nisem rekel: ‘Glej, ta del pripada temu, drugi drugemu!’, temveč sem celotno zemljo namenil vsem ljudem kot skupno dobro. Šele sčasoma so ljudje začeli iz lakomnosti, grabežljivosti in oblastiželjnosti odmerjati zemljo in na silo določati: ‘Tale velik kos zemlje pripada meni, kdor mi hoče služiti in delati zame, naj vzame v zakup njegov manjši kos, vendar ne glede na to ostajam gospodar vsega velikega kosa dežele!’
8 In glej, to je bila prva tako imenovana patriarhalna ureditev med ljudmi, in ne glede

na to, koliko je bila sama po sebi nepravična, je bila kljub temu najboljša in najpravičnejša. Kajti če je bil patriarh dober in bogaboječ mož - in to je po navadi tudi bil - so se imeli ob njegovi strani podložniki ali manjši zakupniki prav tako dobro, saj je skrbel za skupno dobro velikega kosa dežele.
9 Zase in za svojo hišo je sicer imel nekaj tisočkrat več, kot je potreboval, in je bil tako tudi neupravičen gospodar - toda svoj neupravičen mamon je uporabljal v dobre in Meni dopadljive namene, in si je tako iz podložnikov pridobil množico prijateljev po Moji volji in ob Mojem odobravanju, zato sem mu tudi moral izreči Svoje odobravanje in ga pohvaliti.«

217 Pojasnilo prilike o neupravičenem gospodarju in kraljevski gostiji

1 (Gospod): »Tudi patriarh Abraham, ki je imel v lasti vso obljubljeno deželo, je bil neupravičen gospodar. Toda slišali ste, da je v kraju ob Salernu, kjer je prebival, zmeraj imel postavljeno veliko mizo, ob kateri se je vsak dan nasitilo več tisoč revnih in potrebnih ljudi; nastal je celo rek, da so srečni tisti, ki jim uspe jesti za Abrahamovo mizo.
2 In glejte, zato je bil Abraham Moj ljubljenec, in sem njega in vso njegovo hišo večkratno blagoslovil - kar lahko razberete iz tega, da je bil Abraham prvi in največji prijatelj kralja kraljev, duhovnika duhovnikov, tistega, ki je bil brez začetka in konca in se je imenoval Melkizedek, in je Melkizedeku dajal desetino. Med številnimi tedanjimi kralji je Abraham edini imel srečo in pravico, da se je smel približati bivališču Melkizedeka. Ta je nekoč celo sam prišel k njemu v spremstvu dveh angelov in mu napovedal, da bo njegova ostarela žena Sara rodila sina, in to je Abraham tudi neomajno verjel.
3 Melkizedek mu je tudi razkril, da bosta mesti Sodoma in Gomora uničeni, in mu še napovedal, da bo iz njegovega rodu nazadnje izšel On sam kot človek, obdan z mesom in krvjo, da bi blaženo osrečil vse ljudi.
4 Pustimo zdaj Abrahama in Melkizedeka, kajti Melkizedek je zdaj v Moji osebi med vami, stari patriarh Abraham pa v duhu tudi ni daleč stran. Omenimo nekoga drugega neupravičenega gospodarja, ki zdaj živi blizu Jeruzalema, in v katerega hišo bomo kmalu prišli. Glejte, to je naš Lazar, sin gobavca Simona, ki sem ga, ne da bi to on vedel, že v Svojem dvanajstem letu, preden sem obiskal Jeruzalem, ozdravil s Svojo voljo, in to zato, ker je Simon v vsej pravičnosti s svojim velikim, neupravičenim mamonom številnim tisočim, ne oziraje se od kod so prišli, izkazoval velika dobra dela, kakor to zdaj počne tudi njegov sin Lazar.
5 Vsi veste, kako nas je pogostil vsakokrat, ko smo prebivali v njegovem mestu v

njegovi hiši, in glejte, kdor neupravičen mamon uporablja tako, si zagotovo pridobi številne in najboljše prijatelje v Mojem kraljestvu in ugaja tudi Meni. Ko bo umrl, ga bom takoj spet obudil v življenje, da na vekomaj ne bo več umrl, in njegov odhod s tega sveta na oni svet bo takšen, kakor je bil nekoč odhod Mojega dragega Henoha, ki zdaj kot pravi nadangel sedi ob Moji strani.
6 Dragi Simon Juda, mislim, da sem ti s tem več kot kristalno jasno pojasnil, zakaj sem pohvalil neupravičenega gospodarja, in tako sem v tebi spet izravnal še eno krivino.
7 Zdaj pa še o Mojem gostu na pojedini, ki so ga odslovili zaradi neslovesnega oblačila in si ga ti poimenoval ubogi hudič.
8 Glej, povabljeni, ki niso prišli, in so se izgovorili na svoje posvetne opravke, so bili vsi zelo neupravičeni gospodarji, ki si niso zaslužili Moje pohvale; drugi, poznejši povabljeni z ulic, cest in ob ograjah pa so bili, četudi revni, s svojim pravičnim življenjem po Mojih postavah kljub temu notranje slovesno odeti.
9 Eden, ki je tudi prišel na Mojo slavnostno pojedino in s svojo osebnostjo ponazarja zagrizeno farizejstvo, pa je tudi sedel za Mojo mizo. Ko pa sem prišel Jaz sam, kakor zdaj pred vse vas, sem videl, dragi Simon Juda, da ta tvoj ubogi hudič nima slovesnega oblačila, zato sem služabnikom naročil, naj ga primejo in vržejo v največjo temo.
10 In glej, na takšno slavnostno pojedino vabim zdaj - odkar sem kot vodnik in učitelj ljudi prišel na ta svet. Že pogosto si opazil, da so se ob različnih priložnostih k Moji mizi prerivali gostje, ki sem jih s Svojo besedo tudi zmeraj dal vreči skozi vrata - in zakaj? Ker niso imeli slovesnega oblačila! Ali zdaj Simon Juda razumeš, kaj sem hotel reči z ‘neslovesno odetim gostom’ ob Svoji gostiteljski mizi?«
11 Simon Juda je rekel: »Da, Gospod in Mojster, več kot kristalno jasno mi je in k temu še dodajam, da se bodo ob mizi Tvojega slavnostnega obeda zagotovo še zelo pogosto znašli gostje, ki ne bodo imeli slovesnega oblačila, in menim, da je čas, da se takšni gostje takoj odstranijo od slavnostne mize.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10